

נח כהן ז"ל

עכשיו – מבקשים אנו להיפרד ממך בכבוד הראוי לך, מתוך אהבה לדמותך ואישיותך. ורחל זוגתך-אהובתך כל השנים תבכה ותאנח ותצפה ותייחל שתהיה לך עכשיו שלווה – וקץ ליסורים וכל משפחתך ידברו בדך טובות עד קץ הדורות.

היה שלום נח – כל-כך נח!

שרהליה שרון

שעת קבורה

רוח חרישית הומה

שעת בין הערביים...

נח

נח איש צדיק ותמים וענו וצנוע

ו-די, נגמר הכת, כלו כל הקיצים.

נח – איש משפחה עניפה ורחבה – עם ילדים ונכדים ונינים, עם אשתו = זוגתו – רחל שתבל"א הרבה שנים ביחד, בבית יפה ונקי, בית עם ריח של עוגה – בית עם צחוק של ילדים!

נח שכתב תמיד ברכות עם חרוזים, שהדפיס ראשון תמיד – על המחשב את הברכה, שנשלח על האופניים להביא עוגה, זר פרחים וברכה מפרי עטו –

היה צחוק וכל פניו היו זזים הצידה – פניו וליבו היו נפתחים לרווחה.

אני לא זוכרת אם נח התרגז אי-פעם, אפילו כשהיה מזכיר קיבוץ, אני לא בטוחה שהוא ידע לכעוס – הכל היה בשקט, בנינוחות, בשלווה – בעשייה תמידית וחריצות אין קץ.

נח זכה להרבה נחת וידע להוקיר ולומר:

"אשרי אני" – באמת צדיק היית – לא העלבת, לא הרמת קול, לא רבת – והכנסת לתיבת חייך משפחה גדולה – זוגות-זוגות ועוד דורות עתיד – ועוד תקווה.

איש גדול = גבוה היית, עם כפות רגליים גדולות ורחבות בתוך הסנדלים – עם לבוש של חלוץ – שיא הפשטות.

אז – הגיע הרעד, והוא הלך והתחזק – וגבר עליך – והכניע – וכופף – כמעט נשבר – עכשיו נח הולך לנוח – סוף קשה ואיטי – אתה עמדת בניסיון – ובעבור שכל בני משפחתך, חבריך ומוקירך מלווים אותך